Lietas Nr. C32238414
Lietas arhīva Nr. C-0969-15/4

**SPRIEDUMS**

**Latvijas Republikas vārdā**

Rīgā, 2015.gada 28.septembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese D.Kantsone,

ar tiesas sēžu sekretāri I.Vorobjovu,

piedaloties prasītājam /pers. A/, atbildētāja pārstāvim /pers. B/, zvērinātam advokātam A.Belovam,

atklātā tiesas sēdē 2015.gada 14.septembrī izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Valsts policiju par atlīdzības par morālo kaitējumu un zaudējumu atlīdzības piedziņu.

**Aprakstošā daļa**

/pers. A/ 2014.gada 3.aprīlī cēlis tiesā prasību pret Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Valsts policiju par atbilstīga atlīdzinājuma piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 1998.gada 6.augustā Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvaldē ierosināta krimināllieta Nr. 15528198 pēc Latvijas Kriminālkodeksa 139.panta ceturtās daļas par preču zādzību no prasītājam piederošā individuālā uzņēmuma /Nosaukums A/ veikala „Kristaps" Ventspilī, Skrundas ielā 66 un šajās telpās izvietotajiem SIA „Joker LTD" spēļu automātiem, materiālā zaudējuma summa - LVL 576,30; /pers. A/ atzīts par cietušo minētajā lietā.

1998.gada 7.augustā Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvaldē ierosināta krimināllieta Nr. 15528598 pēc Latvijas Kriminālkodeksa 139.panta ceturtās daļas par naudas zādzību no prasītājam piederošā individuālā uzņēmuma /Nosaukums A/ kafejnīcas „Līgo" Tārgales ielā 25, Ventspilī un no kafejnīcā izvietotajiem SIA „Joker LTD" spēļu automātiem, materiālā zaudējuma summa - LVL 400,17; /pers. A/ atzīts par cietušo minētajā lietā.

1999.gada 17.novembrī Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvaldē ierosināta krimināllieta Nr.11150056899 pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas par naudas LVL 1316,50 apmērā zādzību no prasītājam piederošā individuālā uzņēmuma /Nosaukums A/ kafejnīcas telpām Skrundas ielā 66, Ventspilī un no šajās telpās izvietotajiem SIA „Joker LTD" un SIA „Bāra spēles" spēļu automātiem 1999.gada naktī no 7.novembra uz 8.novembri; /pers. A/ atzīts par cietušo minētajā lietā.

2008.gada 20.augustā Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvaldes Kriminālpolicijas 1.nodaļas vecākā inspektore Valsts amatpersona pieņēma šādus lēmumus: 1) kriminālprocesu krimināllietā Nr. 15528198 izbeigt krimināltiesības noilguma dēļ (pirmstiesas izmeklēšanas gaitā neesot noskaidrotas vainīgās personas); 2) kriminālprocesu krimināllietā Nr. 15528598 izbeigt krimināltiesības noilguma dēļ (pirmstiesas izmeklēšanas gaitā neesot noskaidrotas vainīgās personas).

2008.gada 4.septembrī prasītājas iesniedza sūdzību par iepriekš minētajiem lēmumiem Ventspils pilsētas prokuratūrai, kurā norādīja, ka krimināllietas apzināti netika izmeklētas, par ko liecina tas, ka pazaudēti pierādījumi, netika nopratināti prasītāja uzrādītie cilvēki, /pers. E/ tika noņemti pirkstu nospiedumi, pēc tam lietā šis fakts neparādās, ar prasītāja roku rakstītais notikumu apraksts lietas materiālos nav atrodams.

Atbildot uz prasītāja sūdzību, Ventspils pilsētas prokuratūras prokurore I.Ābele 12.09.2008. vēstulē Nr. 4/1057 norāda, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma, jo izmeklēšanas gaitā esot veiktas nepieciešamās procesuālās darbības.

2008.gada 17.septembrī prasītājs iesniedza sūdzību Ventspils pilsētas prokuratūras virsprokurorei Valsts amatpersona par /pers. F/ atbildi, kurā norādīja, ka, iepazīstoties ar lietas materiāliem ir redzams, ka lietas izmeklētas tā, lai neatklātu vainīgo - ir pazaudēti lietiskie pierādījumi, lietā nav ar prasītāja roku rakstītais protokols, lietā nav dokumentu, kas liecinātu, ka būtu veikta izmeklēšana Ventspils pilsētas rajonā Selga.

Atbildot uz prasītāja sūdzību, Ventspils pilsētas prokuratūras virsprokurores p.i. /pers. G/ 26.09.2008. vēstulē Nr. 4/1132 norāda, ka pieņemtais lēmums par kriminālprocesa izbeigšanu esot pamatots un likumīgs, un, iepazīstoties ar lietas materiāliem, nevarot konstatēt, ka lieta neesot pilnīgi izmeklēta, turklāt atkārtoti krimināllietas esot pārbaudītas gan no uzraugošā prokurora, gan Iekšlietu ministrijas Valsts policijas Izziņas pārvaldes priekšnieka /pers. H/ puses.

2009.gada 18.decembrī Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Ventspils iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektors Valsts amatpersona pieņēma lēmumu izbeigt kriminālprocesu Nr.1150056899, jo vainīgās personas pirmstiesas izmeklēšanas laikā neesot tikušas noskaidrotas un lietā esot iestājies kriminālatbildības noilgums.

2009.gada 30.decembrī prasītājs iesniedza sūdzību Ventspils prokuratūrai par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Ventspils iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektors Valsts amatpersona 18.12.2009. lēmumu, kurā norādīja, ka, iepazīstoties ar lietas materiāliem ir redzams, ka lieta ir apzināti novilcināta, slēpti pierādījumi; lietas materiālos nav prasītāja rakstītie iesniegumi, nav ekspertu slēdzieni, nav dienesta pārbaudes slēdziens, ar prasītāja roku rakstītā liecība nav iešūta.

Atbildot uz prasītāja sūdzību, Ventspils prokuratūras virsprokurore Valsts amatpersona 2010.gada 13.janvāra vēstulē Nr. 4/39 norāda, ka prasītāja sūdzība tiek noraidīta, jo pirmstiesas kriminālprocess esot izbeigts noilguma dēļ, līdz ar to sūdzības par amatpersonu rīcību, tai skaitā, procesa novilcināšanu, vairs netiekot izskatītas; tāpat paziņojot, ka piekrīt prasītāja sūdzībā norādītajam par nesakārtotiem - nesašūtiem un nesanumurētiem krimināllietas materiāliem, tāpēc esot iesniegts iesniegums ar prasību par lietas sakārtošanu.

Par Ventspils prokuratūras virsprokurores Valsts amatpersona 2010.gada 13.janvāra vēstuli Nr. 4/39 2010.gada 3.februārī prasītājs iesniedza sūdzību Kurzemes tiesu apgabala prokuratūras virsprokuroram Valsts amatpersona.

Kurzemes tiesu apgabala prokuratūras virsprokurors Valsts amatpersona 2010.gada 18.marta atbildē uz sūdzību Nr. 3-44/268 norādīja, ka kriminālprocess esot izbeigts likumīgi un kriminālprocesu atjaunot neesot likumīga pamata un atzina, ka izbeigtā kriminālprocesa pirmstiesas izmeklēšanas laikā tiešām pieļauta izmeklēšanas novilcināšana, taču šo kļūdu labot vairs neesot iespējams un tas nevarot būt par pamatu kriminālprocesa atjaunošanai.

To, ka krimināllietas pirmstiesas izmeklēšanas laikā pieļautas daudzas rupjas kļūdas un izmeklēšanas novilcināšana, apliecina arī Valsts policijas Izziņas pārvaldes 2003.gada 30.aprīļa vēstule Nr. 20/3-662 „Par krimināllietām Nr. 15528198, 15528598, 1150056899", kurā norādīts, ka ir nozaudēti priekšmeti, kas izņemti krimināllietā Nr. 15528598; krimināllieta Nr.1150056899 ierosināta 2009.gada beigās, bet cietušais nopratināts tikai 2003.gada sākumā; lēmums par daktiloskopiskās ekspertīzes nozīmēšanu pieņemts 1999.gada novembrī, taču ekspertam nodots tikai 2003.gada janvārī; ekspertīzes izdarīšana uzdota Valsts policijas Ekspertīžu centram, taču veikta Ventspils policijā. Par uzrādītajiem faktiem tika uzdots veikt dienesta pārbaudi, pievēršot uzmanību amatpersonām, kurā bija jākontrolē izmeklēšanas process un savlaicīgi jāatklāj pieļautās paviršības. Par dienesta pārbaudes rezultātiem un to vai šāda dienesta pārbaude vispār tika veikta, prasītājam ziņu nav.

Kriminālprocesa pirmstiesas izmeklēšanas laikā prasītājs vairākkārt griezies Valsts policijā ar iesniegumiem, lai noskaidrotu, kādā izmeklēšanas stadijā atrodas šīs krimināllietas, kādas pirmstiesas izmeklēšanas darbības ir veiktas, ko vēl vajadzētu nopratināt vai kādus pierādījumus prasītājs var sniegt, tomēr uz iesniegumiem saņēma tikai formālas atbildes, kurās lielākoties tika norādīts, ka līdz pirmstiesas izmeklēšanas pabeigšanai ar lietu prasītājs iepazīties nedrīkst, lūgumi un norādījumi par pierādījumiem un liecībām vērā ņemti netika.

Prasītāja ieskatā, ņemot vērā iepriekš minēto, atzīstams, ka Valsts policijas Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvaldes (pēc reorganizācijas - Kurzemes reģiona pārvaldes Ventspils iecirkņa) darbības iepriekš minēto krimināllietu izmeklēšanā vērtējamas kā rupja bezdarbība, savu pienākumu ļaunprātīga nepildīšana, nolaidība attiecībā pret savu pienākumu pildīšanu, pārkāpjot tiesību aktus, tajā skaitā, likuma „Par policiju" 9. un 10.pantu, Kriminālprocesa likuma 14.pantu, kā rezultātā minētās krimināllietas nav izmeklētas pienācīgi, savlaicīgi un kvalitatīvi un ir pieļauta izmeklēšanas novilcināšana. Ar šādām darbībām Valsts policija ir rupji pārkāpusi prasītāja tiesības un savas prettiesiskās darbības rezultātā ir radījusi prasītājam smagu morālo kaitējumu, ko viņš novērtē EUR 100 000 apmērā (izmeklēšanas novilcināšana iepriekš minētajās krimināllietās negatīvi iespaidoja personīgo dzīvi - zaudēja piederošos nekustamos īpašumus un savu individuālo uzņēmumu /Nosaukums A/, tāpēc uzskata, ka šāds kompensācijas apmērs būtu atbilstošs, lai mazinātu prasītāja ciešanas un kaut nedaudz atjaunotu iepriekš bijušo materiālo stāvokli).

Turklāt laikā, kad tika izdarītie minētie noziedzīgie nodarījumi, prasītājs bija individuālā uzņēmuma /Nosaukums A/ īpašnieks, un zādzības ļoti negatīvi ietekmēja prasītāja biznesu, jo tika sabojāti spēļu automāti un nozagta nauda no tiem. Spēļu automāti pēc šīm zādzībām vairs nebija lietojami, un tas radīja zaudējumus, jo vidējais apgrozījums spēļu automātiem mēnesī bija apmēram LVL 15000, un prasītāja uzņēmumam šāds apgrozījums bija liels. Prasītājs paļāvās, ka Valsts policija veiks izmeklēšanu un atradīs vainīgās personas, kurām minēto kriminālprocesa izskatīšanas ietvaros tiktu uzlikts pienākums atlīdzināt nodarītos zaudējumus. Tomēr pirmstiesas izmeklēšana iepriekš minētajās krimināllietās nezināmu iemeslu dēļ tika novilcināta. Spēļu automātu sabojāšana, naudas nozagšana un minēto zaudējumu neatlīdzināšana radīja uzņēmumam pārāk lielus zaudējumus, līdz ar to tas nevarēja izpildīt savas kredītsaistības, kā rezultātā tika attiesāti nekustamie īpašumi - Skrundas ielā 66 un Stacijas ielā 4, Ventspilī, tai skaitā dzīvojamā māja, ko bija mantojis no vecākiem un tika ierosināta maksātnespēja prasītāja uzņēmumam. Valsts policijas iepriekš minētās prettiesiskās rīcības dēļ, pienācīgi, savlaicīgi un kvalitatīvi neveicot izmeklēšanu iepriekš minētajās krimināllietās un novilcinot izmeklēšanu tajās, prasītājam tika nodarīts smags morāls kaitējums, jo būtiski tika aizskartas prasītāja tiesības. Pārkāptas prasītāja tiesības, kas norādītas Latvijas Republikas Satversmē 92.pantā, kā arī Kriminālprocesa likuma 14.panta pirmajā daļā, kas nosaka, ka ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu, nepamatota tiesību aizskāruma gadījumā ikvienam ir tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu. Tāpat prasītāja prasību pamato arī likuma "Par policiju" 9.pantu, 10.pantu, Krimināllikuma 319.pantu, likuma "Par izziņas iestādes, prokuratūras vai tiesas nelikumīgas vai nepamatotas rīcības rezultātā nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu" 1.pantu, 5.panta trešo daļu, Civillikuma 1635.pantu.

Prasītājs norāda, ka iepriekš minēto tiesību aizskāruma rezultātā nepamatoti ir aizskarts arī prasītāja gods un cieņa. Saskaņā ar Civillikuma 2352.[1] panta trešo daļu, ja kāds prettiesiski aizskar personas godu un cieņu mutvārdiem, rakstveidā vai ar darbiem, tad viņam jādod atlīdzības (mantiska kompensācija). Atlīdzības apmēru nosaka tiesa.

Pamatojoties uz Satversmes 1., 82., 83., 89., 90., 91., 92., 93., 94., 95., 96., 97., 106., 112.pantu, Civillikuma 1. 4., 5., 1635., 1770., 1775., 1779., 1782. un 2352.[1] pantu, likuma „Par izziņas iestādes, prokuratūras vai tiesas nelikumīgas vai nepamatotas rīcības rezultātā nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu" 1. un 5.pantu, Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1., 2., 3., 4., 5., 8., 9.,14.pantu, 11.panta trešo daļu un 24.pantu, likuma „Par tiesu varu" 1., 2., 3., 4., 5., 10.un 107. pantu, Prokuratūras likuma 1., 2., 3., 4., 5., 6., 12., 13., 14., 16., 22. un 50.pantu, likuma „Par policiju" 1., 3., 4., 5., 9., 10., 15., 16., 34., 38. un 39.pantu, Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5.panta piekto daļu un 13.pantu, ANO Starptautiskā pakta par pilsoņu un politiskajām brīvībām 2.panta trešo daļu un 9.panta piekto daļu, prasītājs lūdz tiesu piedzīt no Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Valsts policijas par labu /pers. A/ atbilstīgu atlīdzinājumu par morālo kaitējumu EUR 100 000.

Atbildētāja Latvijas Republikas Iekšlietu ministrija Valsts policija 2014.gada 25.jūnijā iesniegusi tiesā rakstveida paskaidrojumus par celto prasību, norādot, ka morālā kaitējuma piedziņai civilprasības kārtībā pēc Civillikuma 1635.panta jāvērtē ne tikai katrs tiesību aizskārums, kura rezultātā nodarīts morālais kaitējums, bet arī tā nodarītāja vaina un tās pakāpe (Civillikuma 1640. un turpmākie panti). Civillikuma 1635.pantā ir noteikts izsmeļošs uzskaitījums, nosakot kādu aizskārumu rezultātā pieņemams, ka personai nodarīts morālais kaitējums. No lietas materiāliem nav konstatējami apstākļi, kas noteikti ar Civillikuma 1635.panta trešo daļu, līdz ar to prasītājam morālais kaitējums ir jāpierāda.

Nosakot naudas kompensāciju par morālo kaitējumu, vērā ņemama kaitējuma esamība vai ciešanas, kas saistītas ar personas mantisko tiesību un labumu samazinājumu, kā arī prettiesiskā rīcība (darbība vai bezdarbība), kuras rezultātā radies kaitējums, šīs personas vaina, cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un zaudējumiem. Civillikuma 1635.pants kā vispārējā tiesību norma attiecībā uz pamatu prasīt morālo kaitējumu, norāda uz nepieciešamību vainas pierādīšanai un prasītājam ir saistošs Civilprocesa 93.panta pirmajā daļā noteiktais pierādīšanas pienākums, ievērojot sacīkstes principu. Atbildētāja ieskatā, civillietā nav iesniegta tāda prasība un pierādījumi, no kuriem izrietētu Valsts policijas vaina, kas būtu tiešā cēloniskā sakarā ar prasītāja prasīto morālo kaitējumu (un tā atlīdzinājumu).

Prasības pieteikumam pievienotie rakstveida pierādījumi - Valsts policijas struktūrvienību un Ventspils pilsētas prokuratūras sniegtās atbildes, nepierāda tos apstākļus uz kuriem prasītājs cēlis savu prasību, bet tieši otrādi, pierāda, ka kriminālprocesos notika izmeklēšana, kriminālprocesos tika veikta uzraudzība atbilstoši likumos izvirzītājam prasībām un tādējādi tika veikti visi likumdevēja paredzēti pasākumi, lai ievērotu kriminālprocesā iesaistīto personu tiesības. Jo vairāk, no prasības pieteikuma un norādītājiem pierādījumiem neizriet, ka konkrētajos apstākļos personai nodarīts morālais kaitējums būtu smags, t.i., ka nemantisko tiesību aizskāruma rezultāta būtu iestājušas smagas sekas.

Atbildētāja, izvērtējusi kriminālprocesos iesaistīto amatpersonu rīcību atbilstoši procesuālam tiesību normām, ir konstatējusi, ka kriminālprocesu izmeklēšana notika spēka esot Latvijas Kriminālprocesa kodeksam un vēlāk saskaņā ar Kriminālprocesa likuma tiesību normām. Tā, Latvijas Kriminālprocesa kodeksam 21.panta otrā daļa nosaka, ka prokuroram visās kriminālprocesa stadijās savlaicīgi jālieto likumā paredzētie līdzekļi, lai novērstu jebkuru likuma pārkāpumu, vienalga, kas šo pārkāpumu būtu izdarījis. Savas pilnvaras kriminālprocesā prokurors realizē neatkarīgi no jebkādām iestādēm un amatpersonām, pakļaudamies vienīgi likumam (Latvijas Kriminālprocesa kodeksa 21.panta trešā daļa). Saskaņā ar Latvijas Kriminālprocesa kodeksa 41.panta otro daļu realizējot uzraudzību, prokurors ierosina vai atsaka ierosināt krimināllietu, uzdod izziņas iestādēm ierosināt krimināllietu, atceļ nelikumīgus un nepamatotus izziņas iestāžu un amatā zemāku prokuroru lēmumus par krimināllietas ierosināšanu vai atteikšanos ierosināt krimināllietu, kā arī atceļ citus nelikumīgus un nepamatotus izziņas iestāžu un amatā zemāku prokuroru lēmumus krimināllietās, piedalās izmeklēšanas darbību veikšanā, dod norādījumus par izmeklēšanas virzību un konkrētu izmeklēšanas darbību veikšanu, pārbauda sūdzības par izziņas iestāžu un amatā zemāku prokuroru darbību un lēmumiem, kā arī pieteikumus par izziņas izdarītāja un amatā zemāku prokuroru noraidījumu, nodod krimināllietas papildizmeklēšanai. Kriminālprocesa likums paredz analoģiskas tiesību normas, proti, Kriminālprocesa likuma 36.pantā pirmajā daļā prokurors kriminālprocesā realizē izmeklēšanas uzraudzības funkcijas un Kriminālprocesa likuma 37.pantā noteikts, ka izmeklēšanas uzraudzību veic uzraugošais prokurors, kurš, cita starp realizē pantā noteiktus pienākumus un tiesības. Prokuratūras likuma 12.pants nosaka, ka prokurors cita starp uzrauga pirmstiesas izmeklēšanas un operatīvās darbības.

Atbildētājs ieskatā, pirmstiesas izmeklēšana notikusi atbilstoši procesuālo un materiālo likumu prasībām, ko apliecina kompetentas iestādes kura tiesīga veikt uzraudzības pasākumus kriminālprocesos - prokuratūras, veiktas pārbaudes un prasītājam sniegtas atbildes. Kā norādīts prokuratūras lēmumos, kriminālprocesos Nr.15528198, Nr.l5528598 nav pieļauti procesuāli pārkāpumi un nav konstatēta saistības ar prasītāja tiesāšanu par maksātnespējas pieteikuma neiesniegšanu vai uzņēmējdarbības apturēšanu, vai administratīvo protokolu sastādīšanu (Latvijas Republikas Ventspils pilsētas prokuratūras 2008.gada 26.septembra lēmumi Nr.4/1132 un Nr.4/1131). Turklāt, prasītājs vairs nav pārsūdzējis šos lēmumus likumā noteiktajā kārtībā, tādēļ prezumējams, ka prasītājs nerealizēja savas likumu garantētas pārsūdzēšanas tiesības un līdz ar to piekrita lēmuma dotajam apstākļu vērtējumam.

Kriminālprocesa Nr.11150056899 Latvijas Republikas Kurzemes tiesas apgabala prokuratūra noradīja uz novilcināšanas esamību, tomēr atbildētāja nesaredz un prasītājs nav norādījis uz cēloņsakarību un nav pieradījis cēloņsakarību starp novilcināšanu un prasītājam ar noziedzīgiem nodarījumiem nodarītiem zaudējumiem, sakarā ar kuriem prasītājs pieprasa morālo kaitējumu, kā arī nav pierādījis kādā veidā Valsts policija ir vainojama šo zaudējumu rašanās.

Tostarp, apstāklis uz kuru norāda prasītājs, proti, ka procesa virzītāja darbības kriminālprocesos nav realizējušās krimināvajāšanas uzsākšanā vai citās procesuālās konsekvencēs, pašas par sevi neliecina par procesa virzītāja vainojamību civiltiesiskā nozīmē (sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada. 29.aprīļa sprieduma lietā Nr. SKC-81/2014 9.punktu).

Apstāklis, ka prasītājs nepiekrīt kriminālprocesu izbeigšanai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 377.panta 3.punktu un uzskata, ka Valsts policijas

amatpersonas nav pienācīgi veikuši pirmstiesas izmeklēšanu kriminālprocesos, nav pietiekams, lai uzskatītu, ka prasītājam ir nodarīts morāls kaitējums, jo nav ievēroti obligātie priekšnosacījumi un pierādīta Valsts policijas atbildība saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu, proti, nav pierādīta Valsts policijas prettiesiskā rīcība, vaina un cēloniskais sakars.

Prasītājs pamato savu prasību ar likuma „Par izziņas iestādes, prokuratūras vai tiesas nelikumīgas vai nepamatotas rīcības rezultātā nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu" 1. un 5.panta trešo daļu. Saskaņā ar likuma „Par izziņas iestādes, prokuratūras vai tiesas nelikumīgas vai nepamatotas rīcības rezultātā nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu" 5.panta trešajā daļā pirmajā teikumā noteikto, personai ir tiesības celt prasību par tāda morālā kaitējuma atlīdzināšanu, kas radies izziņas iestādes, prokuratūras vai tiesas nelikumīgas vai nepamatotas rīcības rezultātā.

Tā kā kriminālprocesos policijas darbinieki rīkojušies saskaņā ar likumu, un nav pierādīts pretējais, proti, ka policijas darbinieku darbības bijušas nelikumīgas vai nepamatotas, Valsts policija uzskata, ka prasītājam nav nodarīts morālais kaitējums un prasītājam nav pamata prasīt morālā kaitējuma kompensāciju.

Prasītājs uzskata, ka ir aizskarts arī prasītāja gods un cieņa un saskaņā ar Civillikuma 2352.[1] panta trešo daļu pieprasa atlīdzību par šo aizskārumu.

Civillikuma 2352.[1] panta trešā daļa nosaka, ka ja kāds prettiesiski aizskar personas godu un cieņu mutvārdiem, rakstveidā vai ar darbiem, tad viņam jādod atlīdzība (mantiska kompensācija). Atlīdzības apmēru nosaka tiesa.

Gods, kā tikumības un ētikas kategorija, raksturojas ar indivīda īpašību pozitīvu novērtējumu no apkārtējo puses. Jebkura privātpersona var iesniegt pamatotu prasību tiesā goda un cieņas aizsardzībai, ja aizskārums ir personisks un persona ir identificējama vai arī citādā veidā nepārprotami norādīts uz konkrētu personu.

Neslavas celšana raksturojas kā apzināti nepatiesu un apkaunojošu ziņu izplatīšana, kā rezultātā ir apkaunota personas cieņa, gods, reputācija. Aizskarot personas godu, citu personu viedoklis var veidoties kā nelabvēlīgs personai. No Krimināllikuma 157.panta izriet, ka likumdevējs paredz veidu, kādā var tikt izplatītas negatīvās ziņas: iespiestā vai citādā veidā pavairotā sacerējumā, mutvārdos (publiski).

Kā atzīts judikatūrā, kas izveidojusies attiecībā uz Civillikuma 2352.[1] pantā ietvertās tiesību normas piemērošanu un interpretāciju, lietās par goda un cieņas aizskārumu vispirms nepieciešams konstatēt, vai publicētā informācija ir ziņas vai viedoklis, jo tikai ziņas jeb fakti ir pakļaujami patiesības pārbaudei un to pastāvēšana var tikt pierādīta. Proti, minētās tiesību normas reglamentē tiesiskās sekas, publicējot nepatiesas, godu un cieņu aizskarošas ziņas (sk. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2009.gada 25.novembra, spriedumu lietā Nr.SKC-276, 2011.gada 9.februāra, spriedumu lietā Nr.SKC-60, 2011.gada 5.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC- 209).

Prasītājs nav norādījis, ar kādam tieši Valsts policijas darbībām (ar kādas informācijas publicēšanu) ir aizskarts prasītāja gods un cieņa, līdz ar ko nav iespējams konstatēt vai vispār tika publicēta informācija par prasītāju, ja informācija tomēr bija publicēta, vai tā uzskatama par ziņām vai viedokli, vai informācija tika izplatīta un vai tā ir godu un cieņu aizskaroša. Kriminālprocesu ietvaros prasītājam sniegtā informācija nevar tikt uzskatīta par nepatiesu, godu un cieņu aizskarošu, jo prasītājam sniegtajā informācijā tika norādītas ziņas no kriminālprocesu materiāliem, proti, objektīva informācija.

Ņemot vērā iepriekš minēto, atbildētāja neatzīst prasību un lūdz to noraidīt.

2015.gada 27.jūlijā prasītājs /pers. A/ iesniedzis tiesā prasības pieteikuma papildinājumus.

Prasītājs norāda, ka 1998.gada 6.augustā Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvaldē ierosināta krimināllieta Nr. 15528198 pēc Latvijas Kriminālkodeksa 139.panta ceturtās daļas par preču zādzību no prasītājam piederošā individuālā uzņēmuma /Nosaukums A/ veikala „Kristaps" Ventspilī, Skrundas ielā 66 un šajās telpās izvietotajiem SIA „Joker LTD" spēļu automātiem, materiālā zaudējuma summa – LVL 576,30. 1998.gada 29.septembrī /pers. A/ atzīts par cietušo un civilprasītāju par summu LVL 576,30.

1998.gada 7.augustā Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvaldē ierosināta krimināllieta Nr. 15528598 pēc Latvijas Kriminālkodeksa 139.panta ceturtās daļas par naudas zādzību no prasītājam piederošā individuālā uzņēmuma /Nosaukums A/ kafejnīcas „Līgo" Tārgales ielā 25, Ventspilī un no kafejnīcā izvietotajiem SIA „Joker LTD" spēļu automātiem, materiālā zaudējuma summa - LVL 400,17. 1998.gada 29.septembrī /pers. A/ atzīts par cietušo un civilprasītāju par summu LVL 400,17.

1999.gada 17.novembrī Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvaldē ierosināta krimināllieta Nr.11150056899 pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas par naudas LVL 1316,50 apmērā zādzību no prasītājam piederošā individuālā uzņēmuma /Nosaukums A/ kafejnīcas telpām Skrundas ielā 66, Ventspilī un no šajās telpās izvietotajiem SIA „Joker LTD" un SIA „Bāra spēles" spēļu automātiem 1999.gada naktī no 7.novembra uz 8.novembri, nodarot materiālos zaudējumus LVL 1316,50 apmērā.

Prasītājs norāda, ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā tika pieļautas daudzas rupjas kļūdas, izmeklēšana tika novilcināta, lietas tika izbeigtas noilguma dēļ, vainīgās personas netika atrastas un prasītājam nebija iespēju atgūt materiālos zaudējumus. Ievērojot šos apstākļus, prasītājs uzskata, ka par šiem zaudējumiem ir atbildīgs atbildētājs, un atbildētajam jāatlīdzina prasītājam nodarītie zaudējumi kopsummā 2292,97 LVL (3262,60 EUR).

Pamatojoties uz Civillikuma 1772., 1775., 1779. pantu, prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas zaudējumu atlīdzību EUR 3262,60 apmērā.

Tiesas sēdē prasītājs /pers. A/ prasību uzturēja, pamatojoties uz prasības pieteikumā un paskaidrojumos minētajiem argumentiem. Paskaidroja, ka notikušās zādzības un Valsts policijas nolaidība izmeklēšanā ir novedusi pie zaudējumiem biznesā un maksātnespējas, un prasītājs nespējis atdot kredītus un zaudējis savus īpašumus. Lūdza piedzīt ar lietas vešanu saistītos izdevumus.

Zvērināts advokāts A.Belovs tiesas sēdē norādīja, ka Valsts policija pieļāvusi nolaidību, par ko lietā ir pierādījumi. Pēc zādzību datumiem var secināt, ka uz biznesu tika vērsts spiediens, un pēc zādzībām prasītājs vairs nebija spējīgs atdot kredītu. Līdz ar to prasītājam ir tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu, jo viņam radītas personiskās ciešanas un pārdzīvojumi.

Atbildētājas Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Valsts policijas pārstāvis /pers. B/ tiesas sēdē prasību neatzina un lūdza to noraidīt, pamatojoties uz rakstveida paskaidrojumos minētajiem argumentiem. Papildus norādīja, ka šāda prasību būtu jāceļ pret Latvijas valsti Iekšlietu ministrijas personā, jo Valsts policija ir tiešas pārvaldes iestāde, kas darbojas valsts vārdā. Turklāt, sastādot aktus par nozagtajiem līdzekļiem, nekad nav bijis pieaicināts Valsts policijas pārstāvis.

**Motīvu daļa**

Noklausoties prasītāja un atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus, advokāta viedokli, un izvērtējot lietas materiālos esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Ar civillietas materiāliem pievienotajām krimināllietas Nr.15528198, krimināllietas Nr.15528198 materiālu kopijām, kā arī ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Ventspils iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektora Valsts amatpersona 1999.gada 8.novembra lēmumu par krimināllietas Nr. 1150056899 ierosināšanu, lietas Nr. 1150056899 materiālu sarakstu, 2009.gada 1.decembra lēmumu par kriminālprocesa Nr. 1150056899 nodošanu procesa virzītājam (materiāls aploksnē lietas 67.lapā), Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Ventspils iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektora Valsts amatpersona 2009.gada 18.decembra lēmumu par kriminālprocesa Nr. 1150056899 izbeigšanu (lietas 26.lapa) Ventspils virsprokurores 2010.gada 13.janvāra lēmumu kriminālprocesā Nr. 1150056899 (lietas 27.lapa) ir apstiprināti prasības pieteikumā minētie fakti par kriminālprocesu ierosināšanu sakarā ar zādzībām no IU "nosaukums" kafejnīcu telpām.

Proti, 1998.gada 6.augustā Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvaldē ierosināta krimināllieta Nr. 15528198 pēc Latvijas Krimināl kodeksa 139.panta ceturtās daļas par preču zādzību no individuālā uzņēmuma /Nosaukums A/ veikala „Kristaps" Ventspilī, Skrundas ielā 66 un šajās telpās izvietotajiem SIA „Joker LTD" spēļu automātiem, materiālā zaudējuma summa – LVL 576,30.

1998.gada 7.augustā Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvaldē ierosināta krimināllieta Nr. 15528598 pēc Latvijas Krimināl kodeksa 139.panta ceturtās daļas par naudas zādzību no prasītājam piederošā individuālā uzņēmuma /Nosaukums A/ kafejnīcas „Līgo" Tārgales ielā 25, Ventspilī un no kafejnīcā izvietotajiem SIA „Joker LTD" spēļu automātiem, materiālā zaudējuma summa - LVL 400,17.

1999.gada 17.novembrī Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvaldē ierosināta krimināllieta Nr.11150056899 pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas par naudas LVL 1316,50 apmērā zādzību no prasītājam piederošā individuālā uzņēmuma /Nosaukums A/ kafejnīcas telpām Skrundas ielā 66, Ventspilī un no šajās telpās izvietotajiem SIA „Joker LTD" un SIA „Bāra spēles" spēļu automātiem 1999.gada naktī no 7.novembra uz 8.novembri.

Tāpat lietas materiāliem redzams, ka 2008.gada 20.augustā pieņemts lēmums kriminālprocesu krimināllietā Nr. 15528198 izbeigt noilguma dēļ, 2008.gada 20.augustā pieņemts lēmums kriminālprocesu krimināllietā Nr. 15528598 izbeigt noilguma dēļ, un 2009.gada 18.decembrī pieņemts lēmums kriminālprocesu krimināllietā Nr. 1150056899 izbeigt noilguma dēļ.

Lietā nav strīda, ka prasītājs zādzību izdarīšanas laikā bija IU "/nosaukums A/" īpašnieks. Prasītājs atzīts par civilprasītāju kriminālprocesā Nr. 15528198 par summu LVL 576,30, kā arī atzīts par civilprasītāju kriminālprocesā Nr. 15528598 par summu LVL 400,17.

Kā izriet no prasības pieteikuma, prasītājs vērtē Valsts policijas Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvaldes (pēc reorganizācijas – Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Ventspils iecirknis) amatpersonu darbības kriminālprocesu Nr.15528198, Nr. 15528598, Nr.11150056899 pirmstiesas izmeklēšanā kā rupju bezdarbību, savu pienākumu ļaunprātīgu nepildīšanu, nolaidību pret savu pienākumu pildīšanu, pārkāpjot tiesību normas. Minētais, prasītāja ieskatā, novedis pie rezultāta, kad kriminālprocesi Nr.15528198, Nr.15528598, Nr.11150056899 nav pienācīgi, kvalitatīvi un savlaicīgi izmeklēti un ir pieļauta izmeklēšanas novilcināšana. Tādējādi prasītājam esot radušies materiālie zaudējumi EUR 3262,60 apmērā, kur šo summu veido nozagtās mantas vērtības kopsumma visos trijos kriminālprocesos, kā arī nodarīts morāls kaitējums, ko prasītājs novērtēja EUR 100 000 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Izvērtējot civillietas materiālos esošās kriminālprocesu materiālu, prasītāja sūdzību un saņemto atbilžu kopijas, tiesa konstatē, ka par prasības pieteikumā minētajiem apgalvojumiem ir iegūti turpmāk minētie pierādījumi.

No civillietas materiālos esošajām krimināllietas Nr.15528198 un Nr.15528598 kopijām, kā arī no krimināllietas Nr. 1150056899 atsevišķo dokumentu kopijām, tais skaitā – kriminālprocesa lietas materiālu saraksta (materiāls aploksnē lietas 67.lapa) redzams, ka krimināllietās ir tikušas veiktas

Kriminālprocesa kodeksā un Krimināllikumā paredzētās pirmstiesas izmeklēšanas darbības – nopratināšanas, apskates, ekspertīzes, pieņemti procesuāli lēmumi pirmstiesas izmeklēšanas virzībai.

Attiecībā uz krimināllietām vairākkārt ir veiktas pārbaudes kā uzraudzības kārtībā, tā reaģējot uz /pers. A/ sūdzībām.

No Valsts policijas Izziņas pārvaldes priekšnieka 2003.gada 17.februāra vēstules (lietas 47.lapa) redzams, ka, iepazīstoties ar kriminālprocesiem Nr.15528198, Nr.15528598, Nr.11150056899 tika konstatētas nepilnības, kuras uzdots novērts Ventspils policijai. Norādīts, ka Izziņas pārvalde lietu virzību kontrolēs un pēc mēneša veiks atkārtotu pārbaudi.

No Valsts policijas Izziņas pārvaldes priekšnieka 2003.gada 10.aprīļa (lietas 49.lapa) vēstules redzams, ka Ventspils policijas priekšniekam tiek uzdots novērst nepilnības, kas konstatētas kriminālprocesos Nr.15528198, Nr.15528598, Nr.11150056899. Kriminālprocesā Nr.15528198 ir nozaudēti priekšmeti, krimināllietā Nr.11150056899 nav savlaicīgi veikta cietušā nopratināšana, /pers. A/ nopratināšanas protokolos pārklājas pratināšanas laiki, nav savlaicīgi nodots ekspertam lēmums par daktiloskopiskās ekspertīzes veikšanu.

No Ventspils pilsētas prokuratūras prokurores 2004.gada 30.janvāra atbildes uz /pers. A/ sūdzību (lietas 43.-44.lapa) redzams, ka 2003.gada 23.aprīlī ir veikta dienesta pārbaude par kriminālprocesiem Nr.15528198, Nr.15528598, Nr.11150056899 un konstatēti pārkāpumi, par ko informēts kriminālpolicijas pārvaldes priekšnieks. Atbildes sagatavošanas brīdī visas nepieciešamās procesuālās darbības krimināllietās ir veiktas, kā arī ir izpildīti Valsts policijas Izziņas pārvaldes priekšnieka norādījumi.

No Ventspils pilsētas prokuratūras prokurores 2005.gada 24.februāra atbildes uz /pers. A/ iesniegumu par kriminālprocesiem Nr.15528198, Nr.15528598, Nr.11150056899 (lietas 39.-40.lapa) redzams, ka pēc /pers. A/ iesnieguma saņemšanas Valsts policijas izziņas pārvaldes priekšnieks /pers. H/ devis norādījumus izziņas izdarīšanas gaitā pieļauto trūkumu novēršanai. Turklāt, realizējot prokurora pienākumus, 1999.gada 22.martā un 1999.gada 26.aprīlī doti norādījumi izmeklēšanas aktivizēšanai.

No Ventspils pilsētas prokuratūras prokurores 2005.gada 27.oktobra atbildes uz /pers. A/ iesniegumu (lietas 37.lapa) par kriminālprocesiem Nr.15528198, Nr.15528598, Nr.11150056899 redzams, ka izmeklēšana krimināllietās ir pietiekoši kontrolēta un veiktas vairākas pārbaudes.

No Ventspils pilsētas prokuratūras virsprokurores pienākumu izpildītājas 2008.gada 26.septembra atbildes uz /pers. A/ sūdzību (lietas 29.-30.lapa) redzams, ka krimināllietas atkārtoti pārbaudītas gan no uzraugošo prokuroru, gan no Valsts policijas izziņas pārvaldes priekšnieka /pers. H/ puses, un nav konstatēti /pers. A/ sūdzībā norādītie apstākļi.

Ar Ventspils virsprokurores 2010.gada 13.janvāra lēmumu (lietas 28.lapa) noraidīta /pers. A/ sūdzība par kriminālprocesa Nr. 1150056899 izbeigšanu. Vienlaikus virsprokurore norādījusi, ka krimināllietas materiāli nav sašūti un sakārtoti un prokurore ir iesniegusi prasību par lietas sakārtošanu.

No Kurzemes tiesas apgabala prokuratūras virsprokurora Valsts amatpersona 2010.gada 18.marta atbildes uz /pers. A/ sūdzību Nr. 3-44/268 (lietas 23.lapa) redzams, ka kriminālprocess Nr. 11500565899 ir izbeigts likumīgi un kriminālprocesu atjaunot nav likumīga pamata. Izbeigtā kriminālprocesa pirmstiesas izmeklēšanas laikā tiešām pieļauta izmeklēšanas novilcināšana, taču šo kļūdu labot vairs nav iespējams un tas nevar būt par pamatu kriminālprocesa atjaunošanai.

Tiesa atzīst, ka minētie lietas materiāli liecina par trūkumiem, kurus policijas iestāde ir pieļāvusi krimināllietu izmeklēšanas gaitā, šie trūkumi konstatēti 2003.gadā, uzdodot Ventspils policijai tos novērst. Tomēr atsevišķu trūkumu konstatēšana pati par sevi vien nevar būt par pamatu prasības apmierināšanai.

Saskaņā ar Civillikuma 1770.pantu ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums.

Saskaņā ar Civillikuma 1772.pantu jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Prasītājs lūdz piedzīt zaudējumus kopsummā 2292,97 LVL jeb 3262,60 EUR apmērā, un šo summu veido zādzību rezultātā prasītāja individuālajam uzņēmumam radītie zaudējumi.

Tiesa atzīst, ka nav konstatējama cēloņsakarība starp prasītāja minētajiem zaudējumiem un Valsts policijas amatpersonu darbību. Par minēto zaudējumu atlīdzināšanu ir atbildīgas personas, kas veica zādzību.

Kā norādīts Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada. 29.aprīļa spriedumā lietā Nr. SKC-81/2014, apstāklis, ka procesa virzītāja darbības kriminālprocesos nav realizējušās kriminālvajāšanas uzsākšanā vai citās procesuālās konsekvencēs, pašas par sevi neliecina par procesa virzītāja vainojamību civiltiesiskā nozīmē.

Civillikuma astotās nodaļas *(Zaudējumi un to atlīdzība)* normu piemērošana attiecībā pret procesa virzītājiem varētu paralizēt pirmstiesas kriminālprocesa sekmīgu virzību un apdraudēt valsts cīņu ar noziedzību kopumā (sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada. 29.aprīļa sprieduma lietā Nr. SKC-81/2014 9.punktu).

Pie šādiem apstākļiem, nekonstatējot Valsts policijas vainu zaudējumu radīšanā prasītājam, prasība daļā par zaudējumu atlīdzības piedziņu atzīstama par nepamatotu un noraidāmu.

Saskaņā ar likuma „Par izziņas iestādes, prokuratūras vai tiesas nelikumīgas vai nepamatotas rīcības rezultātā nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu"

5.panta trešās daļas pirmo teikumu personai ir tiesības celt prasību par tāda morālā kaitējuma atlīdzināšanu, kas radies izziņas iestādes, prokuratūras vai tiesas nelikumīgas vai nepamatotas rīcības rezultātā.

Civillikuma 1635.panta pirmā daļa nosaka, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Saskaņā ar šā panta otro daļu ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Savukārt Civillikuma 1635.panta trešā daļa nosaka, ka, ja šā panta otrajā daļā minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

No minētā izriet, ka morālā kaitējuma esamība prasītājam ir jāpierāda.

Morālā kaitējuma atlīdzības prasības apmierināšanai ir nepieciešami vairāki priekšnoteikumi: 1) personas prettiesiska rīcība; 2) vaina; 3) cietušā morālās un fiziskās ciešanas un tā smagums, kā arī 4) cēloniskais sakars starp prettiesisku rīcību un radītām morālām ciešanām.

Tiesa atzīst, ka prasītājs nav iesniedzis pierādījumus garīgām un fiziskām ciešanām, kuras būtu radušās Valsts policijas darbību rezultātā, veicot kriminālprocesu Nr.15528198, Nr.15528598, Nr.11150056899 izmeklēšanu.

No lietas materiāliem izriet, ka kriminālprocesos notika izmeklēšana, kriminālprocesos tika veikta uzraudzība atbilstoši likumos izvirzītājam prasībām un tādējādi tika veikti visi likumdevēja paredzēti pasākumi, lai ievērotu kriminālprocesā iesaistīto personu tiesības. Uzraugošās amatpersonas konstatēja trūkumus un uzdeva procesa virzītājam to novērst. Nav pierādījumu, ka tieši izmeklēšanā konstatēto trūkumu dēļ prasītājam būtu radies morāls kaitējums.

Tiesas ieskatā, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada. 29.aprīļa spriedumā lietā Nr. SKC-81/2014 minētās atziņas attiecināmas arī uz prasības daļā par morālā kaitējuma atlīdzību piedziņu, proti, apstāklis, ka procesa virzītāja darbības kriminālprocesos nav realizējušās kriminālvajāšanas uzsākšanā vai citās procesuālās konsekvencēs, pašas par sevi neliecina par procesa virzītāja vainojamību civiltiesiskā nozīmē.

No prasības pieteikuma izriet, ka prasītāja garīgās ciešanas radušās sakarā ar viņa uzņēmuma maksātnespēju un īpašumu zaudēšanu. Taču lietā nav pierādījumu, ka prasītāja norādītais par maksātnespēju un zaudētajiem īpašumiem būtu jebkādā cēloņsakarībā ar Valsts policijas amatpersonu rīcību.

No Ventspils tiesas 2008.gada 25.novembra lēmuma (lietas 16.l-17.lapa) redzams, ka tiesa nolēmusi apstiprināt /pers. A/ individuālā autotransporta uzņēmuma "/Nosaukums A/" bankrota procedūras pabeigšanu un izbeigt maksātnespējas procesu. Maksātnespējas process bija pasludināts 2008.gada 21.jūlijā, līdz ar ko maksātnespējas iemeslu saistība ar 1998. un 1999.gadā notikušajām zādzībām un to izmeklēšanu ir apšaubāma, un lēmuma saturs arī neliecina par šādu saistību.

No Rīgas starptautiskās šķīrējtiesas 2001.gada 17.decembra sprieduma (lietas 18-22.lapa) redzams, ka šķīrējtiesa nosprieda piedzīt no /pers. A/ par labu AS "/banka/" Ls 32442,92 un šķīrējtiesas procesa izdevumus. Prasība celta sakarā ar 2001.gada 22.jūnija aizdevuma līguma saistību neizpildīšanu, un no sprieduma neizriet, ka pastāvētu kāda saistība ar notikušajām zādzībām un to izmeklēšanu.

Ņemot vērā, ka nav pierādīti priekšnoteikumi, kas nepieciešami morālā kaitējuma atlīdzības prasības apmierināšanai (cietušā morālās un fiziskās ciešanas, cēloniskais sakars starp prettiesisku rīcību un radītām morālām ciešanām), tiesa atzīst, ka prasība ir nepamatota un noraidāma arī daļā par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu.

Prasītājs prasības pieteikumā atsaucies arī uz Civillikuma 2352.[1] panta trešo daļu, kas noteic, ja kāds prettiesiski aizskar personas godu un cieņu mutvārdiem, rakstveidā vai ar darbiem, tad viņam jādod atlīdzība (mantiska kompensācija). Atlīdzības apmēru nosaka tiesa. Prasītājs nav norādījis, ar kādam tieši Valsts policijas darbībām ir aizskarts prasītāja gods un cieņa, līdz ar ko nav iespējams konstatēt pamatu mantiskas kompensācijas noteikšanai.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka /pers. A/ prasība ir pilnībā nepamatota un noraidāma.

**Rezolutīvā daļa**

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93., 97., 189., 190., 194.pantu, tiesa

**nosprieda:**

Noraidīt /pers.A/prasību pret Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Valsts policiju par atlīdzības par morālo kaitējumu un zaudējumu atlīdzības piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, 2015.gada 12.oktobra, Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) D.Kantsone

**NORAKSTS PAREIZS**

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesnese D.Kantsone

Rīgā, 2015.gada 13.oktobrī

Pilns spriedums faktiski sastādīts 2015.gada 13.oktobrī. Saskaņā ar Civlprocesa likuma 415.panta otro daļu sprieduma pārsūdzēšanas termiņu skaita no sprieduma faktiskās sastādīšanas dienas.

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesnese D.Kantsone

Rīgā, 2015.gada 13.oktobrī